

RUSKÉ LIDOVÉ EROTICKÉ POVÍDKY

Ilustroval František Bidlo

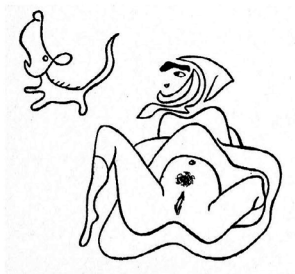
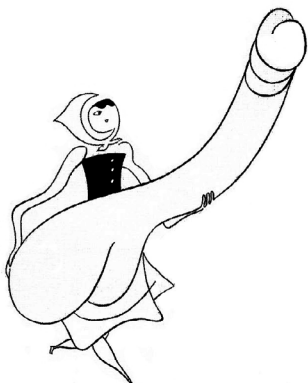
**PODPOŘTE NAKLADATELE
PŘÍMÝMI NÁKUPY
NA JEHO ESHOPU**

**knihy, CD, DVD
a digitální produkci
najdete na**

<http://www.eshop.carpe.cz>

**POMŮŽETE VYDÁNÍ
DALŠÍCH TITULŮ**

Děkujeme a vážíme si vaší přízně!

Ruské lidové erotické povídky

Ilustroval František Bidlo

2016

Ruské lidové erotické povídky

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu nebo v aplikaci. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření, je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Všechna práva vyhrazena.

Tato publikace ani její část nesmí být publikována, uchovávána v rešeršním systému nebo přenášena jakýmkoli způsobem (včetně mechanického, elektronického, fotografického či jiného záznamu) bez předchozího souhlasu nakladatelství.

No part of this may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage and retrieval systems, without permission in writing from the author. The only exception is by a reviewer, who may quote short excerpts in a review.

© *Carpe diem*, 2016

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-7487-223-5 (pdf)

ISBN 978-80-7487-224-2 (epub)

ISBN 978-80-7487-225-9 (mobi)

KOUZELNÝ PRSTEN

V jedné ložnici žili tři bratři. Poněvadž se již dobře nesnášeli, rozhodli se upustit od společného hospodaření. Majetek nebyl však mezi ně spravedlivě rozdělen: osud přál dvěma starším, zatím co nejmladšího neobdařil téměř ničím. Všichni tři bratři byli svobodni. Když jednoho dne stáli spolu na návsi, řekli si, že je čas, aby se oženili. „Copak vy, vám je hej,“ řekl nejmladší z nich, „vy jste bohati a tak se bohatě oženíte! Ale já, co já si počnu? Jsem chud a nemám věru nic jiného než ptáka, který mi jde až ke kolenům!“ V té chvíli šla kolem skupinky tří bratrů dcera bohatého kupce. Slyšela rozhovor a povzdechla si: „Ó, kéž bych se mohla vdát za toho mladíka! Má ptáka, který mu jde až ke kolenům!“ I oženili se starší bratři a nejmladší zůstal mládencem. Ale od onoho dne nemyslila kupcova dcera na nic jiného, než na své provdání za mladíka s tak velikým ptákem. Bylo mnoho kupců, kteří žádali o její ruku, ale ona je všechny šmahem odmítala: „Neprovdám se za nikoho jiného než za toho jinocha!“ Její rodiče jí to rozmlouvali: „Co si myslíš, hlupačko? Jak by ses mohla provdat za chudého sedláka?“ — „Nestarejte se o to,“ odpověděla jim, „vy s ním přece žít nebudete, ale já! Poté navázala vztahy s dohazovačkou, kterou poslala k chlapci, aby mu vyřídila, aby přišel požádat o její ruku. Starosvatka odebrala se k sedlákovi a řekla mu: „Poslyš, holoubku, proč jsi tak nesmělý? Jdi požádat o ruku kupcovy dcery, už dlouho tě miluje a bude šťastna, když se s ní oženíš!“ I oblékl si mužík novou rubašku, vzal si novou čapku a odešel bez meškání za otcem mladé dívky. Dcera poznala v návštěvníkovi okamžitě muže, který má ptáka, sahajícího až ke kolenům, a na své naléhání obdržela od svých rodičů svolení k sňatku. Ale o svatební noci nevěsta k svému překvapení zjistila, že její manžel nemá ptáka dlouhého ani jako prst. „Ach, ty lumpe,“

vykřikla, „vychloubal ses, že máš chuj až po kolena! Co jsi s ním udělal?“ — „Ach, paní choti, ty dobře víš, že jsem byl před naší svatbou chud jako kostelní myš. Když jsem si chtěl opatřit peníze na výlohy s veselkou, neměl jsem ani zlato, ani co jiného, nač bych si mohl vypůjčit... A tak jsem byl přinucen svého ptáka zastavit!“ — „A za jaký obnos jsi ho zastavil?“ — „Ne za mnoho, za padesát rublů!“ — „Charašo, navštívím zítra svou matku a požádám ji o peníze, aby sis moh' ptáka vyplatit. Musíš ho rozhodně mít, jinak mně ani na oči nechod'!

Druhý den rána odběhla mladá žena říci své matce: „Prosím tě, matuško, podaruj mi padesát rubů, je mně jich velice zapotřebí!“ — „Načpak je potřebuješ, dceruško?“ zeptala se matka. Svěřím se ti, máti! Můj manžel měl chuj až ke kolennům... Ale, protože byl chud a neměl, nač si vypůjčiti peníze, zastavil ho, chudáka, v předvečer naší svatby za padesát rublů. Nyní má ocásek, který věru není dlouhý ani jako malíček... Musí si rozhodně vyplatit svého dřívějšího ptáka!“ Matka pochopila tuto nezbytnost a dala padesát rublů své dceři. Když odevzdala mladá žena peníze svému manželu, pravila: „Teď běž a nech si vyplatit svůj starý chuj, ať se ho nezmocní někdo jiný!“

Mladý muž přijal peníze a odešel všecek starostliv. „Co si mám počít, já ubožák?“ ptal se sama sebe. „Jak mám své ženě opatřit takový chuj? Půjdu kam mě nohy ponosou!“ Šel již hodně dlouho, jak, ani nevěděl, když potkal shrbenou stařenku. „Zdravstvuj, hodný člověče! Kampak jdeš?“ — „Ach milá babičko, kdybys věděla, jak jsem nešťastný... Nevím, kam bych šel!“ — „Svěř se mně se svým neštěstím, můj holoubku, dost možná, že ti budu moci pomoci!“ — „Neodvážím se to říci!“ — „Neměj strach, nestyď se a mluv směle!“ — „Tak dobře, babičko, svěřím se Vám! Vychloubal jsem se, že mám chuj, sahající mně až ke kolennům. Na neštěstí slyšela má slova kupcova dcera, která

se za mě proto provdala. Ale hned první noc viděla, že můj chuj není dlouhý ani jako prst. Rozlobila se. Cos udělal se svým chujem? zeptala se mě. Odpověděl jsem jí, že jsem ho zastavil za padesát rublů. A teď, právě před chvílí mně odevzdala tento peníz a nařídila mi, abych si ho šel vyplatit, jinak, abych se již vůbec domů nevracel. Nevím, co se mnou bude!“ — „Dej mi své peníze, odpověděla stařena, „pomohu ti v tvém neštěstí!“ Sedlák jí bez váhání odpočítal padesát rublů a obdržel za ně prsten. „Tu máš,“ řekla babička, „vezmi si tento kroužek a navlékni si jej na nehet!“ Mladý manžel uposlechl a v téže chvíli dosáhl jeho pták délky jednoho lokte. „Nuže, je dosti dlouhý?“ pokračovala stařenka. „Ale babičko, co mám nyní dělat? To je přece neštěstí, mít tak ohromného ptáka!“ — „Stáhni si kroužek nazpět k nehtu, tvůj chuj nebude delší jednoho lokte. Nyní snad shledáš tuto délku postačující. Až si pak budeš prstenem sloužiti, dej pozor, aby sis jej nikdy nenavlékl nížeji!“

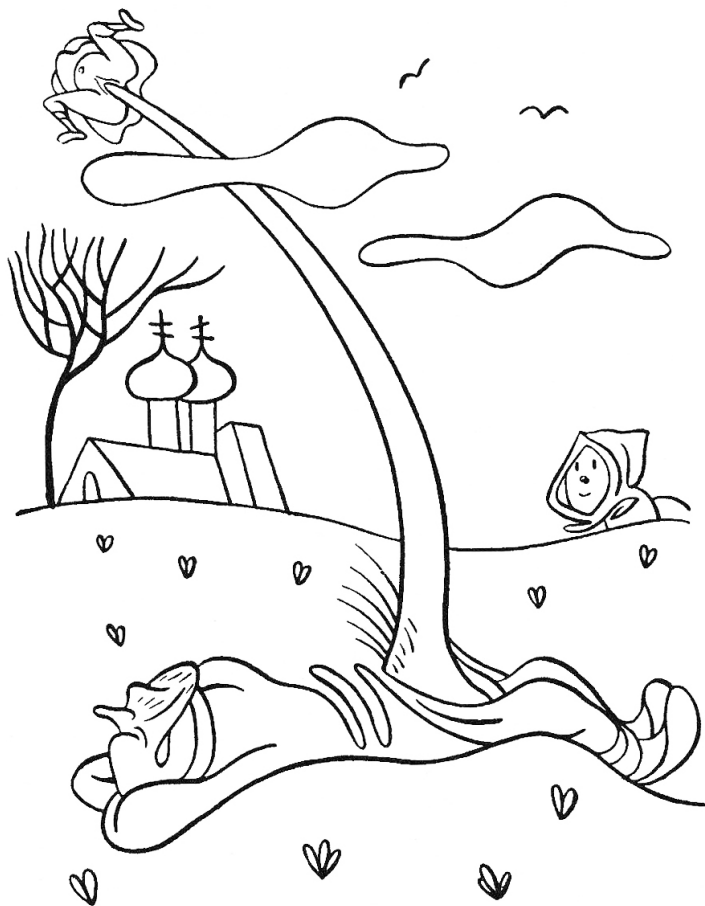
Mladý muž stařence poděkoval a dal se opět cestou k domovu, šťasten z pomyšlení, že se může objeviti před svou ženou. Když byl již kráčel hezkou chvílí, pocítil chuť na svačinu. Šel tedy kousek stranou, posadil se na břehu potůčku, vytáhl ze své mošny několik sucharů, namočil je do vody a pustil se do jídla. Pak se natáhl a jal se zkoušeti zázračné účinky svého prstenu. Natáhl si jej na nehet. Jeho pták se vztyčil do výšky jednoho lokte. Stáhl si prsten až ke středu prstu. Chuj se mu zvedl na sedm verst vysoko. Svlékl si prsten, a jeho úd se okamžitě smrskl do pokorných rozměrů, jež měl dříve. Když se byl sedlák takto dosti pobavil, zmocnila se ho únava, a on usnul. Před spaním zapomněl si však prsten schovati a nechal jej ležet na svých prsou. I jel kolem v kočáře baryn se svou ženou. Když spatřil šlechtic nedaleko silnice spícího mužíka, na jehož prsou zářil prsten, dal zastavit a nařídil svému sloužícímu: „Jdi, seber prsten toho mužíka a dones mi jej!“ Sluha provedl ihned rozkaz svého

pána, a spřežení se dalo poté opět na cestu. Krása prstenu však zaujala barynovu pozornost. „Pohleď, dušenko, jak je ten prsten krásný, zkusme si jej, půjde-li mi!“ řekl své ženě a natáhl si kroužek k samému středu prstu. V té chvíli se však jeho úd prodloužil, shodil kočího s kozlíku, přeskočil spřežení a natáhl se před kočár na délku sedmi verst. Když to baryna uviděla, zhrozila se a vykřikla na komorníka: „Vrat' se rychle k sedlákovi a přiveď ho sem!“ Sloužící odběhl, vzbudil mužíka a pravil mu: „Pojď k mému pánovi, pospěš si!“ Sedlák začne však hledati prsten. „Aby tě čert vzal, zloději! Ukrad jsi mně prsten!“ „Nehledej ho,“ odpověděl sloužící, „pojď k mému veliteli, to on ti jej vzal. Ach, milý příteli, tvůj prsten nám proved' pěknou věc!“ Sedlák byl jedním skokem u kolesky. „Odpusť mi,“ spustil prosebným hlasem šlechtic, „a pomoz mně v mém neštěstí!“ — „Co mi dáš, baryne?“ — „Sto rublů!“ Baryn dal mužíkovi dvě stě rublů a ten mu svlékl kroužek z prstu. Kočár odjel a sedlák se vrátil domů.

Když spatřila mladá žena svého manžela oknem, vyběhla mu ihned v ústrety. „Tak co,“ zeptala se ho, „vyplatil si ho?“ — „Ano!“ — „Pojď, ukaž mi ho!“ — „Jdi přece domů, nemohu ti ho ukázat na návsi!“ Sotva-že byli pod střechem, žena nepřestávala opakovati: Ukaž mi ho. Ukaž mi ho! Ukaž mi ho!“ I navlékl si mužík prsten na nehet a jeho pták vzrostl na jeden loket. Sedlák vytáhl si ho z kalhot a řekl: „Podívej se, ženo!“ Manželka začla ho líbat. „Není-liž pravda, mužíčku, je lépe mít takový poklad doma, než jej nechati někomu cizímu! Pojďme se rychle navečeřet, pak si lehneme a zkusíme ho!“ řekla a pokryla stůl množstvím mís a lahví. Sotvaže se navečeřeli, vlezli si do postele, kde žena náležitě vyzkoušela sílu údu, jímž byl její manžel nyní obdařen. Ráno, když vstali, dívala se ustavičně pod sukně, neboť se jí zdálo, že jej má stále mezi nohama. I odebrala se ve svém štěstí k své matce, zatím co její muž odešel na zahradu a lehl si pod jabloň. „Tak co,“ zeptala se kupcová své

dcery, „vyplátili,“ odpověděla mladá a jala se o něm široce a dlouze mluvit.

Jak jí kupcová naslouchala, měla toliko jedinou myšlenku: najít vhodnou chvíli a vyhledat zeťáčka, aby též ona vyzkoušela jeho zázračné náčiní. Skutečně se jí taky podařilo nenápadně se vytrazit. Odběhla potají do obydlí svého zetě, a uviděla ho spícího na zahradě. Prsten měl na nehtu a jeho chuj zvedal do výšky jednoho lokte. „Sednu si na jeho ptáka,“ řekla si tchýně, a tak i bez váhání učinila. Prsten, jež měl spáč na nehtu, mu však nešťastně sklouzl k středu prstu, a tak se stalo, že byla kupcová, náhlým prodloužením chuje, pojednou vyzdvížena do výšky sedmi verst. Mezitím dcera zpozorovala nepřítomnost matčinu, a jsouc o její příčině jata podezřením, rozběhla se rychle domů. V domě nikdo. Šla tedy na zahradu. Ach, jaká podívaná se tu naskytla jejím zrakům! Její manžel spí s ptákem vztýčeným v oblacích, a na samém konci zmitá se sotva viditelná kupcová, jež je v této výšce hříčkou větrů jako korouhev. Co dělati? Jak vyprostit matku z nebezpečí podobného postavení? Ze všech stran hrne se veliké množství lidí, a každý přichází s nějakým spasným návrhem a radou. „Nedá se skutečně nic jiného udělat,“ povídají jedni, „než vzít sekyrku a ptáka useknouti!“ — „Nikoliv, namítají druzí, „to není možno udělat, to by zabilo dva lidi. Přetneme-li chuj, spadne žena na zem a zláme si vaz. Bude lépe, pomodlíme-li se společně k Bohu. Snad udělá zázrak a zachrání starou ženu!“ Během těchto porad se spáč probudil. Zjistil, že má prsten uprostřed prstu a že jeho chuj trčí kolmo vzhůru do výšky sedmi verst, jej samého tiskne k zemi do té míry, že se nemůže ani s boku na bok převrátit. I jal se pomalu svlékat kroužek. Jeho ocas se zvolna menšil, ale teprve, když nebyl delší než loket, sedlák zpozoroval, že je na něm napíchnutá jeho tchýně. „Jak ses sem dostala, matuško?“ zeptal se jí mladý manžel. „Odpusť mi, drahý zeťáčku, už nikdy to neudělám!“ řekla kupcová.

OHNIVÝ PTÁK

Jeden mužík měl dceru a ta mu jednoho dne řekla: „Batuško, Vaňka mě žádal, abych se dala od něho ojetat.“ — „Ach, ty sprostá, odpověďel otec, „proč by ses dávala jebat cizím člověkem? Mohu ti to udělat docela dobře já!“ Vzal hřebík, dal jej rozžhavit do kamen a poté jej vstrčil do pizdy své dcery tak důkladně, že nemohla po tři měsíce dobře scát. Když potkal Vaňka později tu dceru pět, řekl jí: „Dej mi zajebat!“ — „Nehrej si se mnou, Vaňko! Můj otec mě taky jebal a tak mi spálil pizdu, že jsem nemohla celé tři měsíce vůbec scát!“ — „Neměj žádný strach, ty hloupá, můj pták je studený!“ — „Lžeš, dej mi ho na chvíli do ruky, ať se přesvědčím!“ — „Tu máš, sáhni si!“ Dívka vzala mladíkův chuj a vykřikla: „Ach, jaký jsi ty podvodník! Je strašně horký, ochlad' si ho nejdřív ve vodě!“ Vaňka ji uposlechl, ale v tom okamžiku dostal bolení břicha a pustil prd. „Ach, jak syčí, když na něj přijde voda,“ poznamenala dcera, „měla jsem pravdu, že je ohnivý. Opatrnosti nikdy nezbývá!“

HLUPÁK

Jeden sedlák měl syna, který byl strašně hloupý. Ale měl chuť na mrdání a proto začal naléhat na svého otce: „Táto, ožeň mě!“ — „Počkej trochu, milý synu,“ říkal mu otec, „máš ještě velmi mnoho času na ženění. Chuj ti ještě nejde k prdeli. Až ti doroste až k ní, pak tě ožením!“ Syn si vytáh' ptáka a natáhnuv si jej, pokud mohl, zjistil pravdivost otcových slov. „Skutečně,“ řekl si, mám ještě velmi mnoho času na ženění, můj pták není dosud dosti dlouhý, nejde mi ještě k prdeli. Musím ještě rok nebo dva roky počkat.“ Čas běžel a hlupák se nezabýval ničím jiným než vytahováním a prodlužováním svého chuje. Jednoho dne dosáhl konečně svého

cíle. „Nyní se mohu oženiti,“ řekl si mladík, „mám takového bouráka, že ukojí každou ženu! „Co může člověk čekat od hlupáka?“ pomyslí si v duchu otec a řekl: „Dobrá, milý synu, proč by ses ženil, když ti pták už tak vyrost, že ti dosahuje až k prdeli? Zůstaň mládencem, bývej dále u mne a jebej se svým chujem!“

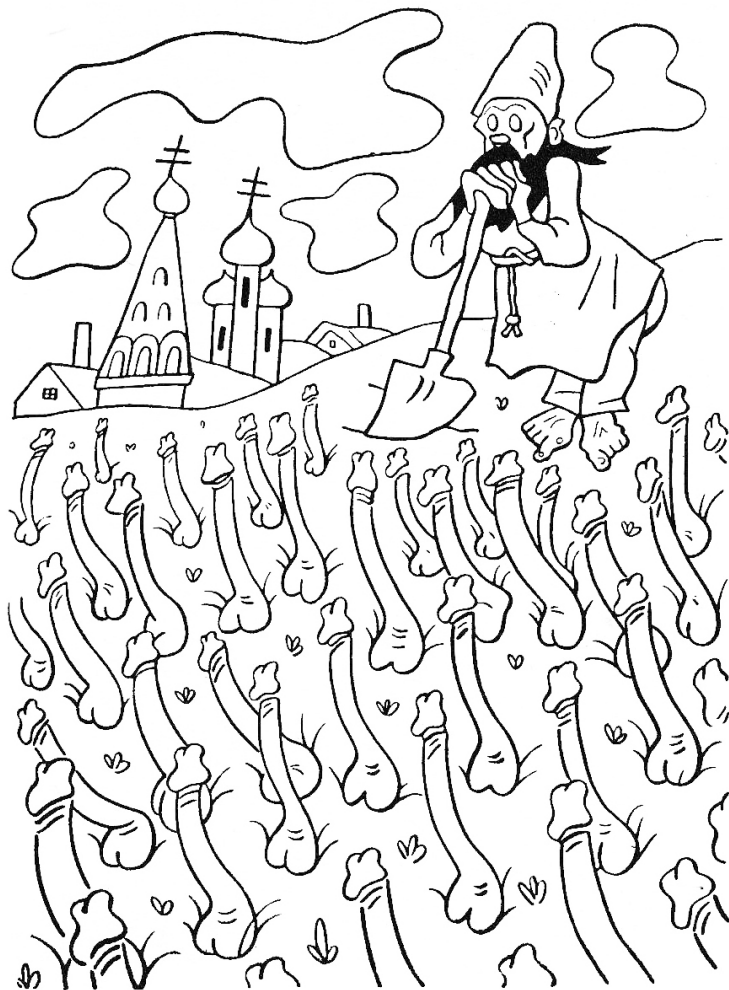
SETBA CHUJŮ

Dva sedláci šli síti rež, každý má své pole. I šel kolem stařeček a přistoupil k prvnímu z nich: „Pomáhej Pámbu, mužíku!“ „Dejž to Pámbu, starý!“ — „Co to seješ?“ — „Rež, dědečku!“ — „Nuže, ať ti Pámbu pomáhá! Ať je tvá rež vysoká a sype hodně zrní!“ pravil stařec a přiblížil se k druhému sedlákovi. „Pomáhej Pámbu, mužíku!“ pozdravil ho. „Dejž to Pámbu, starý!“ — „Co to seješ?“ — „A co je ti do toho? Chuje seju!“ — „Charašo, přeju ti, aby jich bylo hodně!“ Poté se stařeček vzdálil, mužící dokončili své setí a vrátili se domů.

Když zavlažily jarní deště půdu, rež prvního sedláka vyklíčila bujná a bohatá. Na sousedním poli vyrážely však jenom ptáci, jejichž červené hlavy zabíraly celou jednu desjetinu. Ať kamkoliv oko pohledělo, všude byly chuje. I šli se sedláci podívat, zda-li jejich rež vyklíčila. Když viděl své pole první mužík, byl velmi potěšen, avšak druhý cítil v srdci nesmírný smutek.

Přišla doba žní. Mužící se vrátili na svá pole. První dal se radostně do kosení reže, kdežto druhý hned prvním oka mrknutím zjistil, že chuje, jimiž bylo pole pokryto, dosáhly výše jednoho aršínu. Když se byl dosti vynadával na tuto zvláštní podívanou, vrátil se domů, kde první jeho starostí bylo, najítí nůž a nabrousiti jej. Poté, opatřiv se též provázky a papírem, vrátil se na své pole. Zde začal řezati ptáka do ptáku, zabalil

vždy dva a dva do papíru, obvázal každý balíček motouzem a vložil jej do své káry, aby je odvezl do města na prodej. „Co dělat,“ řekl si, „nabídnou je tam na prodej, snad se najde nějaká hlupačka, která si nárek kouní!“

Když projížděl se svou károu ulicemi města, křičel z plna hrdla: „Kdo chce chuje, chuje, chuje? Mám na prodej krásné

Ediční poznámka

Kniha vyšla tiskem poprvé ve 30. letech 20. století v Edici 69 vydávané Jindřichem Štyrským jako její 5. svazek. Přeložil S. V. Klec; ilustroval F. Bidlo. Vyšlo jako přísně soukromý tisk ve 200 číslovaných výtiscích, z nichž č. 1-30 bylo na holandu Pannekoeck a č. 31-200 na domácím simili japanu.

V roce 2005 připravilo nakladatelství Torst reprint. Kniha byla doplněna souborem dosud nepublikovaných unikátních Bidlových erotických kreseb s ruskými motivy, čtyřmi jeho karikaturami zobrazujícími Jindřicha Štyrského a doslovem historika umění Karla Srpa. Ve vydání je přetištěna i Štyrského recenze na výstavu Bidlových karikatur.

Tento reprint jsme si vzali za základ vydání našeho, ale v zájmu čtenářské edice jsme sem nezařadili z torstovské edice přebývající čtyři Bidlovy kresby ani karikatury Štyrského, stejně jako jeho recenzi. Na několika místech jsme doplnili chybějící interpunkci.

M. H.

OBSAH

KOUZELNÝ PRSTEN.....	7
OHNIVÝ PTÁK.....	13
HLUPÁK.....	13
SETBA CHUJÚ.....	14
ROZDRÁŽDĚNÁ DÁMA.....	18
LOVEC A MEDVĚD.....	19
SMÍCH A PLÁČ.....	20
HÁDKA.....	24
VOJÁK A SEDLÁK.....	24
OVOJÁKU, KTERÝ SPÍ, ZATÍMCO.....	25
SELE.....	26
VOJÁK A MALORUSKA.....	27
NE.....	28
BEZH LAVÁ DCERA.....	29
VOJÁK A ZBĚH.....	31
POP, JEHO ŽENA, DCERA A ČELEDÍN.....	32
NA ZPŮSOB PSŮ.....	34
CHYTRÁ HOSPODYŇ.....	36
DVĚ MANŽELKY.....	37
BISKUPOVA ODPOVĚĎ.....	38
Ediční poznámka.....	40

Používáte iPad?

Chcete mít naše knihy v luxusním grafickém provedení?

Chcete se dívat na filmy speciálně natočené k e-knihám?

Chcete poslouchat zajímavá a nezřídka unikátní audia?

Stáhněte si zdarma v App Storu naši aplikaci

CARPE DIEM ONLINE.

První českou distribuční aplikaci nabízející vedle knih i tituly s digitálním videem ve vysokém rozlišení:

české i cizojazyčné filmy
záznamy koncertů
záznamy divadelních představení

Digitální video můžete sledovat i prostřednictvím jedinečného webu

ikikoncert

Ruské lidové erotické povídky

*Vydalo nakladatelství Carpe diem
jako svou 371. publikaci
v Brumovicích roku 2016
Vydání první (v Carpe diem)*

www.carpe.cz

Elektronické knihy pro iPad, doplněné filmy, koncertními záznamy, záznamy divadelních představení, rozhovory, autorským čtením, záznamy z archivů, fotografiemi a dalším bohatým multimediálním obsahem, najdete v aplikaci App Storu **Carpe Diem Online**.

Knihy, CD, DVD a e-knihy Carpe diem včetně multimediálních, jež doplňují filmy a koncerty, pro čtečky, tablety a počítače naleznete na webu **<http://eshop.carpe.cz>**.

*ISBN 978-80-7487-223-5 (pdf)
ISBN 978-80-7487-224-2 (epub)
ISBN 978-80-7487-225-9 (mobi)*

STAHUJTE

TURISTICKÉ MOBILNÍ APLIKACE
www.aplikaceproregiony.cz

NAVŠTIVTE

FACEBOOK
www.facebook.com/icarpe.cz/

WEB NAKLADATELSTVÍ
www.carpe.cz

WEB FILMOVÉ SPOLEČNOSTI
www.carpediemvideo.cz

WEB S ONLINE KONCERTY A FILMY
www.ikoncert.eu

